20 Ιουνίου 2025

Μεσσηνίας Χρυσόστομος: «Η δωρεά οργάνων αποτελεί καταξίωση του δικαιώματος για ζωή»

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

- **Του Σεβ. Μητροπολίτη Μεσσηνίας Χρυσοστόμου**

Τις τελευταίες ημέρες δημοσιοποιήθηκαν δύο αξιέπαινες πράξεις φιλανθρωπίας με τη δωρεά των οργάνων δύο νέων παιδιών, από τους γονείς τους. Τα παιδιά αυτά έχασαν την ζωή του από ένα δυστύχημα στον ποταμό Άραξο στην Άρτα. Δύο περιπτώσεις, οι οποίες δίνουν το δικό τους μήνυμα, της ελπίδας και της φιλανθρωπίας.

Για αυτήν την πράξη δωρεάς πρέπει όλοι μας, όχι μόνο να ευχαριστήσουμε ή να συγχαρούμε τους γονείς, αλλά κυρίως να τους εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας για το θάρρος και τη δύναμη που υπέδειξαν.

Μία πράξη φιλανθρωπίας, με την οποία έδωσαν ζωή και ελπίδα σε άλλους συνανθρώπους μας, νέους και νέες. Οι γιατροί υποκλίθηκαν «διά της σιωπής» μπροστά σ' αυτούς τους νέους δότες και στους γονείς τους, γιατί τα έργα του Θεού τιμώνται «δια της σιωπής» (Μ. Βασίλειος).

Οι λήπτες ευγνωμόνως θα συνεχίσουν τη ζωή τους, θα δημιουργούν και θα ονειρεύονται το μέλλον τους. Όλοι οι εχέφρονες και σκεπτόμενοι ανθρώπινα επιβράβευσαν ως ορθή την πράξη αυτή και στήριξαν τη δωρεά με προεξάρχοντες τους ιατρούς και το νοσηλευτικό προσωπικό των νοσοκομείων μας.

Η δωρεά αυτή επίσης, καταξιώνει τον αγώνα που καταβάλλει ο Εθνικός Οργανισμός Μεταμοσχεύσεων με σκοπό την ευαισθητοποίηση όλων μας.

Η συγκλονιστική και πολύ διδακτική αυτή πράξη των γονέων έδωσε το βαθύτερο και ουσιαστικότερο μήνυμα της αποφασιστικής πράξης τους, ότι με τη δωρεά των οργάνων συνεχίζουν να ζουν τα παιδιά τους μέσα στα σώματα άλλων ανθρώπων των ληπτών.

Το γεγονός αυτό αποτελεί μία καταλυτική απάντηση σε όλους εκείνους, οι οποίοι θεωρούν ότι το δικαίωμα για ζωή είναι ένα απολυτοποιημένο ατομικό δικαίωμα, διαφοροποιημένο από τη ζωή των άλλων συνανθρώπων τους. Ένα δικαίωμα δηλαδή το οποίο ικανοποιείται δήθεν στο πλαίσιο μιάς ευδαιμονιστικής, απομονωμένης και ατομικής αυτάρκειας, και διατυπώνεται με το λανθασμένο σύνθημα: «αρκεί να ζήσουμε μόνο εμείς και όχι και οι άλλοι μαζί μας». Η διαδικασία όμως της νίκης της ζωής κατά του θανάτου διέρχεται πάντα μέσα από την ζωή του άλλου. Το δικαίωμά μας για ζωή, ακόμη και ως έκφραση αυτοδικαίωσης, καταξιώνεται με την αυτοδιάθεσή μας και δικαιώνεται με την προσφορά των οργάνων, των ιστών και των υγρών του ανθρωπίνου σώματός μας προς τους άλλους, ώστε και αυτοί «ζωήν έχωσιν και περισσόν έχωσιν».

Η φιλάνθρωπη αυτή πράξη της δωρεάς οργάνων, ως έκφραση ελεύθερης αυτοδιάθεσης, για τη ζωή των άλλων συνανθρώπων μας αποτελεί καταξίωση του δικαιώματός μας για ζωή, αλλά και του δικαιώματός μας στη ζωή. Η μονόδρομος αυτή διαδικασία, ως η κατεξοχήν και μοναδική έκφραση έμπρακτης αγάπης και ανθρωπιάς των δωρητών οργάνων, είναι η έκφραση του πραγματικού νοήματος της ζωής, του σκοπού της ζωής και της ελευθερίας μας. Το σώμα μας δεν μας ανήκει, δεν είναι κτήμα μας, και γίνεται πρόξενος ζωής, όταν το προσφέρουμε.